

67.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 24 stycznia 1927 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 15 sierpnia 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 463), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 15 sierpnia 1926 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 86, poz. 482) ulega następującym zmianom:

1. W § 12 ustępy 3 i 4 otrzymują brzmienie następujące: „„W szczególności przy wysyłaniu pocztą zagranicę weksli i czeków, zarówno z zezwolenia władzy skarbowej zgodnie z postanowieniem ustępu 1 niniejszego paragrafu jak i za pośrednictwem banku dewizowego w myśl ustępu poprzedniego, wymagane jest nadto zaopatrzenie każdego wysyłanego weksłu oraz czeku w adnotację władzy skarbowej, która pozwolenie na wysyłkę wydała, względnie w adnotację banku dewizowego, który w rzeczonyj wysyłce pośredniczy. Adnotacja taka winna być umieszczona na wekslu oraz na czeku w ten sposób, aby nie uszkodziła tekstu, i ma zawierać treść następującą:

„Zezwolono na wysłanie zagranicę dnia
. 192 . . . r. L. izba skarbowa (względnie wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego) w . . .” — o ile weksel lub czek wysyłany jest za zezwoleniem władzy skarbowej, albo: „Wysłano zagranicę dnia 192 . . . r. Bank NN.” (firmowy stempel banku) — o ile weksel lub czek wysyłany jest za pośrednictwem banku dewizowego.”

2. W § 15 w wierszu piątym ustępu 1 oraz w wierszu trzecim ustępu 5 po słowie: „weksli” dodaje się wyrazy: „i czeków”.

3. W § 21 dodaje się nowy ustęp 4 treści następującej:

„Zaświadczenie walutowe jest ważne w ciągu 3-ch miesięcy od daty wystawienia, i w żadnym razie czasokres ten nie ulega przedłużeniu.”

4. Po § 21 wstawia się nowy paragraf 21-a następującej treści:

„§ 21-a. Załadowanie na kolej towaru, wywożonego za granicę polityczną, nie może nastąpić bez przedstawienia władzy kolejowej stacji załadowniczej odpowiedniego na ten towar zaświadczenia walutowego.

Zarówno przy załadunku na kolej jak i przy przejściu przez granicę polityczną, wolne są od zaświadczeń walutowych: a) przesyłki, wysyłane przez przedstawicielstwa państw obcych; b) przesyłki urzędowe władz państwowych; c) rzeczy podróŜnych i rzeczy przesiedlenia; d) przedmioty słuŜące do opakowania i wozy meblowe; e) wzory i próbki towarów; f) towary, wychodzące w małym ruchu granicznym; g) towary zagraniczne, przeznaczone po ocieŃniu do powrotnego wywozu zagranicę, lub towary, wysyłane w obrocie uszlacheinającym biernym i reparacyjnym; h) przesyłki tranzytowe, choćby pochodziły z tranzytu łamanego”.

5) W § 22 zdanie koŃcowe ustępu 2, poczynaŃc od słowa: „PowyŜsze . . .” skreŃla się i zastępuje się zdaniem: „Postanowienie, zawarte w niniejszym ustępie, stosuje się równieŜ do inkasa naleŜnoŃci z eksportu artykułůw, wymienionych w § 23”.

6. § 23 otrzymuje brzmienie następujace:

„§ 23. Inkasowanie całkowitych naleŜnoŃci za wywoŜone z Polski w celu sprzedaŜy następujace artykuły: drewno nieobrobione wszelkie; drewno obrobione w postaci belek łaczenie ze słupeprami, bali, desek i łat, podkłaďów kolejowych i kłocůw belgijskich oraz klepki dębowej; przetwory ropy naftowej; jaja, Ńyto, pszenicę, owies, jęczmieŃ, groch, fasolę i chmiel; nasiona koniczyny oraz nasiona buraków cukrowych i pastewnych; trzodę chlewną, bydło rogate, konie, gęsi Ńywe i mięso ŃwieŜe, solone i mroŃzone oraz bekony—dozwolone jest wyłaczenie za poŃrednictwem Banku Polskiego. Waluta zagraniczna, uzyskana z eksportu powyŜszych artykułůw, niezwłocznie po jej zainkasowaniu podlega odprzedaŜy Bankowi Polskiemu, z wyłaczeniem jedynie kwot, niezbęďnych danemu eksporterowi na cele gospodarcze, wymienione w § 4 i udowodnione przed Bankiem Polskim w momencie odprzedaŜy dokumentami, przewidzianymi w §§ 5 — 8; z przedstawionymi dokumentami Bank Polski postępuje, w ten sposób, jak gdyby miało miejsce przekazywanie walut zagranicznych zagranicę.

Postanowienia te nie stosujac się do naleŜnoŃci za wymienione w ustępie poprzednim artykuły, wychodzące z kraju w małym ruchu granicznym.

Sumy w walutach zagranicznych, zainkasowane na zasadzie ustępu 1 niniejszego paragrafu, lecz nie podlegajace odprzedaŜy Bankowi Polskiemu, bęďą przez Bank Polski postawione eksporterowi do dowolnej dyspozycji z zastrzeŃeniem zachowania przy wykonywaniu dyspozycji postanowienia § 2 (ustępkoncowy) co do niewydawania pozbytych dewiz do rąk nabywcůw”.

7. W § 24 w wierszu ostatnim ustępu 2 cyfrowe oznaczenie ustępkůw paragrafu 21: „2—3” skreŃla się i zastępuje się oznaczeniem: „2—4”.

8. § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. Waluta z eksportu artykułůw, wymienionych w § 23, winna wpłynac w następujacych terminach, liczac od daty wystawienia dotyczacego zaŃwiadczenia walutowego: z eksportu artykułůw drzewnych wogóle w ciagu 3-ch miesięcy; przetworrůw ropy naftowej—2-ch miesięcy; zboŜa (Ńyta, pszenicy, owsa i jęczmienia), jaj i trzody chlewnej—1-go miesięca; z eksportu pozostałych artykułůw w ciagu 3-ch miesięcy. PowyŜsze terminy w uwzglęďnieniu

słusznych powodůw mogac byc prolongowane przez wlaďdzę skarbowac, wskazana w § 42”.

9. §§ 27, 28 i 29 otrzymujac brzmienie następujace:

„§ 27. PrzedŃbiorstwo, podpadajace pod postanowienia poprzedniego paragrafu, jest obowiaczone przelewać do Banku Polskiego całkowite sumy w walutach zagranicznych, uzyskane przez zainkasowanie naleŜnoŃci zagranicznych za wywiezione z Polski wymienione w poprzednim paragrafie towary, z zachowaniem przytem terminu, przewidzianego w § 19.

W tym celu przedŃbiorstwo otrzymuje od Banku Polskiego formularze zaŃwiadczeŃ walutowych specjalnego wzoru, ustalonego wyłaczenie dla artykułůw, wymienionych w poprzednim paragrafie. Wypelnione przez siebie formularze przedŃbiorstwo dołacza do listůw przewozowych w celu okazania ich wlaďdom celnym, wzgłęďnie organom granicznej kontroli skarbowej, przy przejŃciu towaru przez granicę. Termin waŃnoŃci zaŃwiadczeŃ walutowych tego typu (t. zw. „zielonych”) nie jest ograniczony.

Wydanie powyŜszych formularzy poprzedza złoŃzenie przez przedŃbiorstwo w Banku Polskim deklaracji, zawierajace zobowiaczenie się wobec Banku Polskiego do odprzedaŜy uzyskanej z eksportu waluty zagranicznej w ciagu dni 14 od chwili dokonania przelewu odnoŃnych sum do Banku Polskiego. Nie podlegajac odprzedaŜy Bankowi Polskiemu jedynie te iloŃci walut z eksportu, które sa danemu przedŃbiorstwu niezbędne na cele gospodarcze, wymienione w § 4 i udowodnione przed Bankiem Polskim dokumentami, przewidzianymi w §§ 5 — 8; z przedstawionymi dokumentami Bank Polski postępuje tak, jak gdyby miało miejsce przekazywanie walut zagranicznych zagranicę.

W szczegolnoŃci spłata kredytůw zagranicznych bęďdzie automatycznie zaliczana do wzmiankowanych w ustępie poprzednim celůw gospodarczych, o ile otrzymana tytułem rzeczonych kredytůw waluta zagraniczna byla poprzednio Bankowi Polskiemu odprzedana.

JeŃli przed uplywem ustalonego w ustępie 1 niniejszego paragrafu terminu przelewu zainkasowanej z eksportu waluty do Banku Polskiego przedŃbiorstwo przedstawi Bankowi Polskiemu dokumenty, uzasadniajace wyplaty zagraniczne, przewidziane w § 4, wówczas suma waluty, podlegajaca przelewowi, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, przy czym Bank Polski postępuje z przedstawionymi mu dokumentami w ten sposób, jak gdyby nastapilo przekazanie waluty zagranicznej zagranicę (§§ 5—8)”.

„§ 28. Sumy w walutach zagranicznych, przełane do Banku Polskiego na zasadzie § 27 ust. 1, a nie podlegajace odprzedaŜy w myŃl ustępu 3 tegoŃ paragrafu, bęďą przez Bank Polski postawione danemu przedŃbiorstwu do dowolnej dyspozycji z zastrzeŃeniem stosowania przy wykonywaniu dyspozycji postanowienia § 2 (ustępkoncowy) co do niewydawania pozbytych dewiz do rąk nabywcůw”.

„§ 29. PrzedŃbiorstwa, podpadajace pod postanowienia § 26, obowiaczone sa zainkasowac przypadajace im naleŜnoŃci zagraniczne za wywiezione towary w następujacych terminach, liczac od daty wystawienia dotyczacego zaŃwiadczenia walutowego

(§ 27 ust. 2): za węgiel kamienny, koks i brykiety w ciągu 2-ch miesięcy; za pozostałe artykuły w ciągu 3-ch miesięcy. Powyższe terminy w uwzględnieniu słuszych powodów mogą być przedłużone przez władzę skarbową, wskazaną w § 42”.

10. W § 39 dodaje się dwa nowe ustępy 4 i 5 treści następującej:

„W wypadku nadesłania z zagranicy do inkasa weksłu lub czeku, płatnego w Polsce, a wystawionego zagranicą przez osobę fizyczną lub prawną, mającą miejsce zamieszkania względnie siedzibę w kraju, bank dewizowy może uznać zainkasowaną kwotę rachunek zagraniczny (§ 35), względnie przekazać ją zagranicę, z warunkiem niezwłocznego wezwania wystawcy takiego weksła lub czeku do przedłożenia w terminie dni 14 dowodów, stwierdzających gospodarczy charakter (§ 4) dokonanej omawianym weksłem względnie czekiem płatności zagranicą. Nieuczynienie zadość temu wezwaniu w powyższym terminie nakłada na bank dewizowy obowiązek doniesienia o tem władzy skarbowej, wskazanej w § 42, z wymienieniem osoby wystawcy oraz jej możliwie dokładnego adresu. Winni dokonania tego rodzaju weksłem lub czekiem gospodarczo nieusprawiedliwionej (§ 4) płatności zagranicą podlegają karze.

Postanowienia, zawarte w ustępach 1 i 3 niniejszego paragrafu, odnoszą się w równej mierze do uznawania rachunków zagranicznych (§ 35), względnie do przekazywania pieniędzy zagranicę, z tytułu inkasa nadsyłanych z zagranicy czeków, wystawionych i płatnych w kraju”.

11. W § 46 dodaje się nowy ustęp 2 treści następującej:

„Postanowienia §§ 42—45 mają także całkowite zastosowanie do osób i firm, wywożących z Polski towary zagranicę w celu sprzedaży”.

12. W § 48 dodaje się ustęp 2 następującej treści:

„Bank Polski, w stosunku do należności z tytułu eksportu za wydaniami przez siebie zaświadczeniami walutowemi, ma również prawo przedłużania terminów, przewidzianych w §§ 22 (ust. 1), 25 i 29, bez odwoływania się do władzy skarbowej (§ 42)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po dniu ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*
